

БІБЛІОГРАФІЯ

* * *

У видавництві “Темпора” вийшла друком книга доктора філологічних наук, професора Любомира Белея “Русинський” сепаратизм: націєтворення *in vitro*” (Київ: Темпора, 2017. – 392 с.).

Пропоноване дослідження – це детальний аналіз генези, особливостей функціонування та механізмів “русинського” сепаратизму. Автор відслідковує історичні зв’язки, аналізує соціокультурний контекст і викриває псевдонаукові маніпуляції, які лежать в основі цього руху. У дослідженні описано особливості “русинських” рухів України, Словаччини, Угорщини, Румунії, Польщі, Сербії, США та Канади.

* * *

Побачила світ книга відомого британського історика, професора Гарварду та старшого наукового співробітника Оксфорду і Стенфорду Ніла Фергюсона “Цивілізація. Як Захід став успішним” (Київ: Наш формат, 2017. – 488 с.).

Автор зауважує: “Ще на початку XV століття сама лише думка про те, що наступні п’ять століть Захід буде домінувати над Рештою світу, здалася б дуже дивною. А втім, це сталося”. І нині могутність Заходу вражає навіть найбагатшу уяву...

То чому ж так трапилось? Чому Європа, яка на 1500 рік поступалася Сходу за багатьма показниками – економічними, технологічними, демографічними, – зуміла різко вирватися уперед і досягти безперечного світового панування? Які складові успіху Західної цивілізації? Саме ці питання украй сміливо, часом навіть зухвало, але надзвичайно захопливо висвітлює Ніл Фергюсон, один з найвпливовіших людей світу за версією журналу “Time”.

* * *

Вийшло друком дослідження українського науковця Олександра Гриценка “Президенти і пам’ять. Політика пам’яті президентів України (1994-2014): підгрунття, послання, реалізація, результати” (Київ: “К.І.С.”, 2017. – 1136 с.).

Це міждисциплінарне дослідження формування, практичного втілення та прямих наслідків політики у сфері історичної пам’яті, що здійснювалася у період, коли президентами України були Л. Кучма, В. Ющенко, В. Янукович (із принагідними екскурсами в раніші часи). Шляхом контент-аналізу офіційних документів цієї політики (укази та розпорядження президентів, постанови Верховної Ради та уряду, виступи і звернення) та дискурсивного аналізу їх аргументації з’ясовано явно і неявно визначені цілі, ідеологічні засади, тематичні й політичні пріоритети державної політики пам’яті, її інструментарій. На базі широкого масиву джерел проаналізовано також практичну реалізацію поставлених президентами завдань, оцінено її наслідки та суспільну рецепцію.

У праці запропоновано цілісну методологію вивчення й оцінювання державної політики пам’яті, ґрунтовану на методах аналізу суспільної політики, дискурсивного аналізу, й на методі “стратегічних дилем” культурної політики.

Видання розраховане на культурологів, політологів, політичних аналітиків, фахівців з державного управління та гуманітарної політики.